

De Bergrede

De principes van het Koninkrijk

Matthéüs 5, 6, en 7

Door JB. Klein Haneveld (1918-1988)

De principes van het Koninkrijk (deel 1) - Matthéüs 5

De Bergrede is wet en geen Evangelie!

De Bergrede is een van de gedeelten van de Schrift waarover veel wanbegrip en misverstand bestaat. Die verwarring komt voornamelijk omdat men het "woord der waarheid" niet recht snijdt. Een principe van bijbelinterpretatie dat in onze tijd helaas bij vele Bijbelverklaarders in het vergeetboek is geraakt (*Beijver u om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen die het Woord van de waarheid recht snijdt.* 2 Timotheüs 2 : 15) Omdat men nalaat Gods eigen methode van Bijbelstudie toe te passen, is in de meeste gevallen het commentaar op deze grote en belangrijke rede van de Heere Jezus misleidend.

Veel theologen en voorgangers in onze dagen hebben de neiging om de prediking van het kruis te vervangen door de Bergrede als een weg tot behoudenis. Wat Paulus zegt is volgens hen niet zo belangrijk en zeker niet gezaghebbend. Paulus was tenslotte slechts een discipel, maar Jezus was zijn Meester. We moeten terug naar Jezus en Zijn prediking. Er zijn zelfs alom bekende en gewaardeerde predikers die zeggen: Wij hebben aan de Bergrede genoeg! Zij prediken de ethiek van Jezus in plaats van het bloed van Jezus als de weg des levens. Tot verloren mensen zeggen zij: bestudeer de Bergrede en je zult behouden worden. Leef overeenkomstig de voorschriften van de Bergrede en je bent een goed Christen. Word arm van geest en je zult behouden worden. Treur en je zult getroost worden. Word zachtmoedig en je zult de aarde beërven. Wat een valse voorstelling van zaken! Het zijn blinde leidlieden, die de blinden leiden en zowel de leiders als hun volgelingen dreigen in dezelfde put te vallen. (Matthéüs 15 : 14) Alsof een mens, die van nature verdorven is en een kind des toorns, God kan behagen!

Welk mens kan zich in eigen kracht arm van geest maken, of treurig of zachtmoedig of hongerig en dorstig naar gerechtigheid? Kan een mens zichzelf zachtmoedig maken? Kan een mens zich door eigen inspanning rein van hart maken? En wat voor nut heeft het om

aan een verloren zondaar, die van nature een vijand van God is, te vertellen, dat "de vredestichters" kinderen Gods genoemd zullen worden?

Als dat de voorwaarde voor het kindschap Gods en het eeuwige heil is, dan kan hij zijn pogingen meteen wel staken; want hij is hulpeloos en hopeloos en blind en dood in zijn misdaden en zonder vrede.

"De goddelozen, zegt de Heere, hebben geen vrede". (Jesaja 48 : 22)

"De ziel, die zondigt, die zal sterven". (Ezechiël 18 : 4)

Eigenlijk hebben we hier te maken met een vrome vorm van godslastering. Want wat is de oorzaak van deze vlucht van Paulus naar Jezus door de theologen? Het is in wezen niets anders dan een listige poging om zich op een religieuze manier te ontdoen van het kruis. Het bloedige Evangelie is een ergernis voor de moderne, verfijnde Farizeeërs in onze tijd! Het komt op hetzelfde neer als de oude roep: *"Laat Hem van het kruis afkomen, en wij zullen in Hem geloven"*. (Matthéüs 27 : 42)

Met de persoon van Jezus heeft men geen moeite; Hij was een goed mens, en men wil graag Zijn voorbeeld volgen, maar verwerpt de betekenis van Zijn Kruis. Men maakt van het kruis van Christus zonder effect en Zijn dood tot een nodeloos offer. Men degradeert Zijn verzoenend bloed tot slechts martelaarsbloed! Maar de mensen kunnen zich niet van het kruis afmaken door zich te beroepen op de Heere Jezus.

Het was Jezus en niet Paulus die tot een hooggeachte Farizeeër in Zijn tijd zei, dat hij wederom geboren moest worden. Het was Jezus en niet Paulus die leerde dat het tarwegraan in de aarde moest vallen en sterven. Er is geen controverse tussen Jezus en Paulus. Aan Paulus was de genade gegeven om de waarheid van de Gemeente te verkondigen. Efeze 3 : 1-7:

Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

Waaraan gij dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),

Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

Namelijk dat de heidenen zijn mede-erfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie,

Waarvan ik dienaar geworden ben, naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking Zijner Kracht.

Het was de opgestane Heer die door Zijn dienstknecht Paulus voortging te doen en te leren wat Hij zelf begonnen was te doen, toen Hij nog op aarde was. (Handelingen 1 : 1) Paulus was in zichzelf helemaal niets; hij was, zoals hij zelf getuigde, slechts een slaaf van Christus Jezus. Maar Paulus was ook een apostel (= gezondene) van Jezus Christus en in zijn prediking wenste hij niet anders te weten dan "*Jezus Christus en Die gekruisigd*". (1 Korinthe 2 : 2)

De Bergrede is dus niet de weg voor de zondaar om behouden te worden. Zij is ook niet bedoeld als de levensregel voor de Christen. De Gemeente bestond nog niet toen de Heere Jezus de Bergrede uitsprak. Na Zijn opstanding is Hij "boven alle dingen als het Hoofd gegeven aan de Gemeente, die Zijn lichaam is". (Efeze 1 : 22 en 23) En Hij heeft niet nagelaten Zijn Gemeente duidelijke richtlijnen te geven wat betreft leer en leven; maar deze worden niet primair gevonden in de Bergrede, maar wel in de brieven van Paulus en die van de andere apostelen.

De Bergrede is puur wet; en de Christen is niet onder de wet, maar onder de genade. (Romeinen 6 : 14) De Christen, al is hij vroeger ook een Jood geweest en al heeft hij daardoor onder de wet geleefd, is aan de wet gestorven door het lichaam van Christus en hij is thans verbonden aan een Ander: namelijk aan Hem, Die uit de doden is opgewekt. Christus heeft hem van de vloek der wet verlost door voor hem een vloek te worden. (Galaten 3 : 13)

Als de Bergrede noch de weg des levens is voor de zondaar, noch de levensregel voor de Christen wat is zij dan wel? Het antwoord is, dat de Bergrede een stelsel van wetten is bestemd voor het Koninkrijk der hemelen. Dat Koninkrijk is door Israël als volk verworpen en daarom tijdelijk opgeschort. Maar de Heere Jezus zal na Zijn terugkeer op aarde het Koninkrijk oprichten. Jeruzalem zal daarvan de hoofdstad zijn en van de berg Sion zal de wet uitgaan. In die tijd "*zal de Heere Koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de Heere de Enige zijn en Zijn Naam de Enige*". (Psalm 2 : 6; Jeremia 23 : 5; Zacharia 14 : 9)

In de Bergrede zien wij hoe deze Koning Jezus Messias persoonlijk het Koninkrijk officieel aan Israël aanbiedt. Dit aanbod werd gedaan in Galilea; want het Koninkrijk was reeds eerder aangeboden door Johannes de Doper in Judea, en verworpen. De gezalfde koning zet in deze redevoering duidelijk het karakter uiteen van het voorgestelde Koninkrijk en de wetten die van kracht zullen zijn als Hij over de aarde zal regeren en zal zitten op de herstelde troon van David. Dit alles betekent echter niet dat deze Bergrede voor de Gemeente Gods geen enkele waarde heeft. Zij is van zeer grote waarde! Zij is een deel van de Heilige Schrift en alle Schrift is van God ingegeven en is nuttig om te onderrichten. (2 Timótheüs 3 : 16) Wij moeten echter wel acht geven op deze regel: Alle Schrift is wel

voor ons, maar niet alle Schrift gaat over ons! De Gemeente en het Koninkrijk hebben vele dingen gemeen, maar zij zijn niet identiek. Als leden van het Lichaam van Christus, de Gemeente, zijn wij bestemd om met Christus over het Koninkrijk te heersen. Alleen al daarom behoren wij een levendige belangstelling te hebben voor de wetten van het komende Koninkrijk. Bovendien vinden wij in de Bergrede vele eeuwige principes, die in alle tijden van kracht en van toepassing zijn. Het is zonder meer waar, dat ook in onze tijd de armen van geest "zalig" zijn of "gelukkig", zoals het woord uiteindelijk betekent. Ook voor onze tijd geldt, dat degenen, die treuren en gemeenschap hebben aan Zijn lijden, vertroost zullen worden. Het is van alle tijden waar, dat de barmhartigen barmhartigheid zullen ondervinden en dat de reinen van hart God zullen zien.

De Bergrede wordt alleen in Matthéüs gevonden. In het Evangelie van Lukas vinden wij een rede van de Heere Jezus, die Hij hield op een "vlakke plaats". (Lukas 6 : 17) Deze rede komt in vele opzichten met de Bergrede overeen, maar zij wordt door de Heere uitgesproken op een ander tijdstip en op een andere plaats. Het is alleszins begrijpelijk dat de wetten van het Koninkrijk vermeld zijn in het Evangelie van Matthéüs, wat immers het Evangelie van het Koninkrijk is!

De zeven zaligsprekingen (vers 3-9)

De proclamatie van de Koning had plaats in tegenwoordigheid van grote scharen uit Galilea en Decapolis en Jeruzalem en Judea en het Over Jordaanse (4 : 25), hoewel zij direct gericht was tot Zijn eigen discipelen, de toekomstige erfgenamen van het Koninkrijk. Let wel, Hij beschrijft de personen niet zoals zij behoren te zijn, of zoals zij moeten trachten te worden, maar zoals zij in werkelijkheid zijn. Zij zijn Zijn maaksel! Door de genade van God zijn zij, wat zij zijn! Zij zijn dat niet geworden door hun eigen inspanningen, maar door de werkzaamheid van Zijn genade en kracht! Het is God, Die zowel het willen en het werken in hen gewerkt heeft om Zijn behagen. (Filippenzen 2 : 13)

Zalig zijn de armen van geest want hunner is het Koninkrijk der Hemelen.
(vers 3)

Zij ontdekten hun eigen armoede. En hun armoede erkennend tegenover God, werden zij plotseling rijk! Niets hebbend en niets in zichzelf verdienend werden alle dingen de hunne. Dat alles was uitsluitend het gevolg van de genade van de Heere Jezus Christus, Die, hoewel Hij rijk was, ter wille van hen arm werd, opdat zij door Zijn armoede rijk zouden worden. (2 Korinthe 8 : 9)

Zalig die treuren, want zij zullen vertroost worden. (vers 4)

Nadat zij tot de Heere Jezus gekomen waren, werden zij evenals Hij "mensen van smart en vertrouwd met ziekte". (Jesaja 53) Het is hun grote voorrecht niet alleen in Hem te mogen geloven, maar ook om met Hem te mogen lijden. Dit is "*Gemeenschap aan Zijn*

lijden". (Filippenzen 2 : 29) Zij lijden met Christus mee; zij zien de dingen zoals Hij die ziet; zij zijn met innerlijke ontferming bewogen over de wereld, zoals Hij met innerlijke ontferming over haar bewogen is. En zij zullen vertroost worden als Hij vertroost zal worden! Als Hij de arbeid van Zijn ziel zal zien en verzadigd worden, dan zullen ook zij verzadigd worden. (Jesaja 53 : 11)

Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven. (vers 5)

De Geest van de Meester rust op Hem en Hij is zachtmoedig en nederig van hart. Zachtmoedigheid is nooit een menselijk product; het is altijd een vrucht van de Geest. (Galaten 5 : 23) Hier is sprake van hun overgave aan God, omdat zij weten, dat Zijn weg de beste is. Zij zullen de aarde beërven, want zij zijn van Christus en Christus is van hen. In eenheid met Christus zijn zij kinderen van God en tevens Zijn erfgenamen.

Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. (vers 6)

Geen enkele ongeredde zondaar heeft ooit gehongerd en gedorst naar gerechtigheid. Hij mag verlangen naar genade; maar hij weet, dat als aan hem gerechtigheid gedaan zal worden, het zijn dood zou betekenen. Daarom is het begrijpelijk, dat de zondaar onder het vonnis van de dood van alles kan verlangen, behalve gerechtigheid! Maar het is anders gesteld met de erfgenaam van het Koninkrijk. Hij heeft aan de eisen van de wet voldaan, omdat hij aan de wet gestorven is in de Persoon van zijn Plaatsvervanger, de Heere Jezus, en sindsdien verlangt hij met zijn gehele ziel en met al wat in hem is naar gerechtigheid! De wil van God, waartegen hij zich eerst verzette, is zijn spijs en drank geworden. En hij zal verzadigd worden! Geprezen zij God voor die belofte! Hij zal verzadigd worden en het zal hem aan niets ontbreken, omdat hij gerechtigheid en niets dan gerechtigheid in zich heeft. De zonde is verdwenen, hij is vervuld en verzadigd van gerechtigheid! Dat is nu nog niet waar voor ons; want, hoewel wij in Christus gerechtvaardigd zijn, is de zonde-natuur toch nog in ons en is de strijd tussen geest en vlees niet opgehouden. Maar de dag komt, dat wij vervuld en verzadigd zullen zijn met onvermengde gerechtigheid. Wat een geweldig vooruitzicht! "Zij zullen verzadigd worden!"

Zalig de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden. (vers 7)

Dit is de eerste zaligspreking van het laatste deel der zaligsprekingen. Want evenals alle "zevens" in Matthéüs, is ook deze "zeven" verdeeld in vier en drie. De eerste vier (het aardse getal) beschrijven de aardse toestand van de erfgenamen terwijl zij wachten op de verschijning van de Koning en de oprichting van het Koninkrijk. De laatste drie (het hemelse getal) tonen ons de erfgenamen als zij hun officiële functie in het Koninkrijk zullen vervullen. Zij zijn dus in de eerste plaats barmhartig, want zij zijn der Goddelijke natuur deelachtig geworden. En de barmhartigheid die zij bezitten, hebben zij niet verdiend of

verworven door hun eigen barmhartigheid jegens anderen. Zij hebben die ontvangen als een genadegift van God.

Zalig de reinen van hart want zij zullen God zien. (vers 8)

De reinheid waarvan hier sprake is, heeft niet te maken met morele reinheid. Het gaat veeleer over een hart, dat onverdeeld en oprecht is. Een hart, dat standvastig is en zich onverdeeld bezig houdt met God. De reinen van hart zullen God zien. Hun gemeenschap met God is ononderbroken, want zij hebben vrije toegang tot Hem door Zijn genade.

Zalig de vreedestichters want zij zullen kinderen Gods genoemd worden. (vers 9)

Dat is het hoogste en heiligste werk van de erfgenamen van het Koninkrijk, namelijk: "vrede stichten". Het is hun wonderbaar voorrecht om vrede te stichten tussen God en mensen. Christus heeft vrede gemaakt door Zijn kruis. God was in Christus de wereld met Zich verzoenende! Maar Hij heeft Zijn discipelen "de bediening van de verzoening" toevertrouwd. (2 Korinthe 5 : 18-20) En het kindschap kan zich niet duidelijker openbaren dan hierin, dat Gods kinderen het Woord des levens aan mensen voorhouden, opdat zij vrede met God mogen hebben. En als er vrede tussen God en mens is, dan zal er ook vrede tussen mens en mens zijn. Dit is de ladder met zeven sporten, waarop de arme van geest omhoogklimt. Genade staat op de voet van de ladder, barmhartigheid in het midden en vrede aan de top. Vandaar dat de geliefde discipel deze zaligsprekingen samenvat: "*Genade, barmhartigheid en vrede zij met u van God de Vader, en van Jezus Christus, de Zoon des Vaders, in waarheid en liefde*". (2 Johannes 3)

De zegen van de Erfgenamen (vers 10-16)

De zeven zaligsprekingen, die het karakter van de erfgenamen tonen, worden gevolgd door twee andere, die de werkelijke zegen tonen van hun positie in de wereld. Als zij ware erfgenamen van het Koninkrijk zijn, zal de wereld hen haten en vervolgen. Dat is een oorzaak van vreugde voor hen; want "groot is hun loon in de hemelen". De erfgenamen zijn het zout van de aarde om het proces van verderf af te remmen. Het zout moet echter krachtig zijn, anders is het waardeloos. Zij zijn het licht van de wereld om de weg naar vrede en veiligheid te verlichten. Het licht moeten zij laten schijnen voor de mensen, "opdat zij hun goede werken zien en hun Vader Die in de hemelen is, verheerlijken".

Niet één Jota of een Tittel (vers 17)

Wat betreft de Wet en de Profeten – dat zijn de Oudtestamentische Schriften – verklaart de Koning dat zij niet terzijde gesteld zullen worden; elke jota en elke tittel zal worden vervuld. "Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen. Want Ik zeg u: Indien uw gerechtigheid niet

overvloedig is, meer dan die der Schriftgeleerden en Farizeeën, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan". (vers 19, 20) Deze woorden zijn en worden gebruikt op een wijze, die de Heere nooit bedoeld heeft, namelijk om christenen in deze bedeling te brengen onder het juk van de Mozaïsche wet. Het is een onomstotelijk feit, dat iedere Christen wat de wet betreft een dode en begraven zondaar is. Hij is aan de wet gestorven en als gevolg daarvan heeft zij geen heerschappij meer over hem. Hij is vrij van de wet en heeft geen enkele verplichting meer tegenover haar. In de persoon van zijn Plaatsvervanger heeft hij aan al de wensen van de wet voldaan. Geen enkel mens kan op een andere wijze de wet vervullen. De wet eist, dat de zondaar zal sterven. Indien u niet gestorven bent, hebt u de wet niet vervuld. Indien u echter aan de wet gestorven bent door het Lichaam van Christus, dan hebt u de wet vervuld, en kan zij u niet meer treffen. En zonder enige twijfel bent u ook met Christus opgewekt uit de dood; maar de wet heeft niets met uw opstanding te doen. Er was genade voor nodig om u met Christus uit de doden op te wekken. Maar in de ogen van de wet bent en blijft u een gestorven mens.

*Vrij van de wet, o vreugdevol leven! Niet meer aan Horeb vrezen en beven,
maar bij het kruis, daar schenkt Hij gena, prijst Jezus bloed, halleluja!*
Johannes de Heer 538

Staat dan in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der slavernij bevangen. (Galaten 5 : 1) Want het is waar: deze gerechtigheid, die we door het Evangelie ontvangen hebben, is oneindig meer en groter dan de gerechtigheid der Schriftgeleerden en Farizeeën. De wet van het Koninkrijk der hemelen is veel hoger en dieper dan de wet van Sinaï. Mozes zei: "Gij zult niet doden". Maar de Heere Jezus, Die het hart aanziet, zei: "Gij zult niet haten". Hij leerde ook dat godsdienstige ceremoniën nimmer de zonden kunnen wegnemen (vers 21-26). Mozes zei: "Gij zult niet echtbreken". (vers 27) Jezus zegt: "Gij zult niet in uw hart zondigen".

Het gaat niet alleen om de openbaring van het kwaad, het uitwendige gevolg van de inwendige zonde; maar het gaat om de zonde zelf. Mensen maken zich dikwijls erg bezorgd over de zonden, die zij begaan hebben, en vergeten, dat het werkelijke probleem binnen in hen is. De zonde moet tegen elke prijs overwonnen worden, zelfs als zou dat betekenen het offer van een oog of een hand. En wat echtbreuk betreft: onder de wet van Mozes was echtbreuk het resultaat van een fysieke daad; onder Christus' regering zal zelfs de wens of een gedachte aan zulk een daad overspel zijn. (vers 27, 28)

Verder zei Mozes: "Gij zult uw eed niet breken". Jezus zei: "Zweert helemaal niet....maar laat uw woord zijn ja, ja; neen, neen; wat daar boven uit gaat is uit de boze". (vers 33-37) De wet van het Koninkrijk van Israël onder het Oude Verbond, zei: "Oog om oog en tand om tand". (vers 38) In het Koninkrijk der hemelen zal de wet zijn: "Weersta de boze niet, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe; en wil iemand met u rechten en uw hemd nemen, laat hem ook uw mantel; en zal iemand u voor een mijl pressen, ga er twee met hem. Geef hem, die van u vraagt, en wijs hem niet af, die van u

lenen wil". (vers 38-42) Dit is, zoals reeds eerder gezegd, primair Koninkrijksleer; maar het beginsel is altijd hetzelfde. Ook nu dienen wij te handelen in liefde en het kwade te overwinnen door het goede. (Romeinen 12 : 21) Onder het Oude Verbond is gezegd: "*Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten*". (Leviticus 19 : 18; Deuteronomium 23 : 3-6) Jezus zei: Hebt uw vijanden lief". Waarom? "Opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader". Mensen kunnen kinderen van God zijn, maar in hun omgang met elkaar allerminst op Hem lijken. Jezus wenst dat Zijn discipelen de mensen zullen liefhebben op zulk een wijze, dat de wereld de familieverwantschap tussen hen en de Vader zal erkennen. God is voor hen het Voorbeeld, waaraan zij zich kunnen toetsen. En er ligt zowel een belofte als een gebod in de woorden: "*Gij zult volmaakt zijn gelijk uw hemelse Vader volmaakt is*". (vers 48) Het gebod nemen wij ter harte en in de kracht van de Heilige Geest jagen wij naar de volmaaktheid zoals onze hemelse Vader volmaakt is. De belofte grijpen wij vreugdevol vast en evenals Paulus en zijn schipbreuk-lijdend gezelschap werpen wij onze ankers uit en bidden om de Dag, ja de Dag waarop de rechtvaardigen zullen stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders.

De principes van het Koninkrijk (deel 2) - Matthéüs 6

Onze Vader in de hemelen

Het moet ongetwijfeld in Joodse oren vreemd geklonken hebben, toen zij hoorden dat de profeet van Nazareth over God sprak als een Vader. In de betekenis, die Hij aan deze uitdrukking hechtte, was het voor hen een nieuwe titel voor God. De Joden hadden altijd aan hem gedacht als de grote en verschrikkelijke God, uit Wiens tegenwoordigheid de mens was verdreven en van Wiens Persoon hij door een grote onoverbrugbare kloof was gescheiden. De profeten hadden Israël dikwijls verzekerd van Gods eeuwige liefde. Door de mond van Jeremia had God verklaard: *"Ik ben Israël tot een Vader en Efraïm die is Mijn eerstgeborene"*. (Jeremia 31 : 9) Maar de weg tot het heiligdom was altijd gesloten gebleven. Zelfs voor het bevoorrechte Israël was er geen vrije toegang tot de tegenwoordigheid Gods. En over een familieverwantschap met Hem, zoals tussen kinderen en hun vader, hadden ze zelfs nog nooit gedroomd. Zeventien maal sprak de Heere Jezus in de Bergrede over God als de Vader! En niet alleen sprak Hij over God als Zijn Eigen Vader; dat deed Hij in feite slechts eenmaal, en wel in de laatste van de zeventien. (Matthéüs 7 : 21) In alle andere gevallen is het, of: "Uw Vader Die in de hemelen is", of: "Uw Vader", of: "Onze Vader", zoals de discipelen geleerd werd om Hem aan te spreken in het gebed.

Vaderschap en Broederschap

Nu is het een geliefkoosde list van de satan om een dwaalleer te verspreiden onder het mom van waarheid, zoals iemand vergif kan invoeren door middel van een suikerlaagje. En deze kostbare waarheid van het Vaderschap van God, die Jezus van de hemel naar de aarde bracht, heeft satan gebruikt als dekmantel voor de valse leer, die in onze dagen zo wijd verspreid is, bekend als het "Universele Vaderschap van God" en de "Universele Broederschap der mensen". Er is genoeg waarheid in die leer, om de dwaling aantrekkelijk te maken. In zekere zin is God de Vader van ons allen, want door de schepping zijn wij van Zijn geslacht. (Handelingen 17 : 28) Hij heeft ons gemaakt en wij niet onszelf. En omdat Hij in die zin Vader van alle mensen is, zijn alle mensen broeders. In zoverre is dus deze leer dus waar. Maar de vele moderne profeten gaan veel verder! Zij beweren: als God de universele Vader in de schepping is en alle mensen uit één bloed gemaakt zijn om op de gehele oppervlakte der aarde te wonen, (Handelingen 17 : 26) dat er dan geen wezenlijk onderscheid is tussen mensen in hun verhouding tot God. Neem het vernis weg en leg het vergif bloot, en wat zien we dan? Geen oordeel over de zonde, want God is gelijkelijk Vader van alle mensen. Als sommigen gered worden, dan worden allen gered; er is geen onderscheid. Geen kruis: want de Vader van allen is te barmhartig, dat Hij iemand zou kunnen straffen. Geen Zaligmaker en geen zaligheid, want daaraan bestaat geen behoefte. Geen Evangelieverkondiging, want dat is nergens voor nodig. Laten we elkaar liefhebben en laten we liberaal, medemenselijk en ruim van hart zijn, want wij allen komen van dezelfde Vader, Die niet wil dat iemand verloren gaat. En wij zijn allen "samen op weg"

naar dezelfde plaats die Hij voor Zijn kinderen bereid heeft! Dit is de leer, die in onze tijd grote opgang gemaakt heeft en in allerlei toonaarden van heel wat Christelijke kansels en platforms gepredikt wordt. Het wordt gevonden met een meerder of minder vernisje, niet alleen in de humanistische literatuur in onze tijd, maar ook in Christelijke boeken en periodieken. Men hoeft niet zo ver in welke richting ook te zien om het glibberige spoor van de oude slang te ontdekken. Toch is er een gezalfd oog voor nodig om zijn tegenwoordigheid te bespeuren: want hij verbergt zich altijd in een hinderlaag en hij is werkzaam op plaatsen, waar men hem het minst verwacht! Wat is nu de waarheid omtrent het Vaderschap van God en de broederschap van mensen, zoals de Heere Jezus die leerde. Die waarheid wordt niet gevonden in het Evangelie van Matthéüs, want dat is het Evangelie van het Koninkrijk; en de erfgenamen zijn reeds kinderen, wanneer zij het Koninkrijk binnengaan. Wij weten dat zij kinderen van God zijn door geloof in Christus Jezus; en omdat zij kinderen zijn, zijn zij ook erfgenamen; erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus! Wij weten al deze dingen, maar die hebben wij niet geleerd door Matthéüs' Evangelie van het Koninkrijk.

In het Matthéüs-Evangelie wordt de uitdrukking "Vader" 43 maal gebruikt voor God, en in 21 van deze gevallen wordt Hij de Vader van de discipelen genoemd; maar er wordt altijd aangenomen, dat Zijn Vaderschap een vaststaand feit is en er wordt nergens vermeld hoe die relatie tot stand gekomen is.

In het Markus-Evangelie, waarin Jezus gezien wordt als de gehoorzame Dienstknecht, wordt God 5 maal Vader genoemd – 2 maal als de Vader van de Heere Jezus, eenmaal eenvoudig als "de Vader" en 2 maal als de Vader van de discipelen. Maar in Markus lezen we niet hoe mensen kinderen Gods kunnen worden.

In het Lukas-Evangelie, wordt God 11 maal genoemd als "de Vader"; 8 maal als de Vader van Jezus en 3 maal als de Vader van de discipelen van de Heere Jezus. Maar evenmin als Matthéüs en Markus vertelt Lukas ons iets over de wijze, waarop dit Vaderschap tot stand gekomen is.

Als wij echter het Johannes-Evangelie opslaan, waarin de Heere Jezus ons als de Zoon van God getoond wordt, dan vinden wij daar alles wat wij over dit onderwerp moeten weten. In dit Evangelie wordt God 114 maal "Vader" genoemd en dan bijna altijd als de Vader van de Heere Jezus, behalve aan het einde van het boek. Bij een zekere gelegenheid, namelijk in hoofdstuk 8 : 41, maakten de Joden aanspraak op God als hun Vader. De Heere Jezus berispte hen echter met de woorden:

Indien God uw Vader ware, zo zoudt gij Mij liefhebben; want Ik ben van God uitgegaan en gekomen; want Ik ben niet van Mijzelf gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden. Waarom begrijpt gij niet wat Ik zeg? Omdat gij Mijn Woord niet kunt horen. Gij hebt de duivel tot Vader en wilt de begeerte van uw vader doen... Maar indien Ik u de waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet? Wie uit

God is, hoort de Woorden Gods; daarom hoort gij niet, omdat gij uit God niet zijt.

Het is Johannes, die ons vertelt dat de Heere Jezus *kwam tot het Zijne en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Doch allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil eens mans, doch uit God geboren zijn.* (Johannes 1 : 11-13)

In Johannes lezen wij over het gesprek van Jezus met Nicodémus, waarbij Hij deze "leraar in Israëel" ernstig waarschuwde, dat, tenzij hij wederom geboren zou worden, hij voor eeuwig van het Koninkrijk Gods buitengesloten zou worden. En in dat zelfde derde hoofdstuk wijst de Heere op de noodzakelijkheid van Zijn eigen dood aan het kruis, opdat mensen wederom geboren en dus kinderen van God zouden kunnen worden. (vers 14-16) En het was pas na Zijn vreselijke dood aan het kruis en Zijn begrafenis en Zijn triomferende opstanding uit de doden, dat Hij Zijn discipelen Zijn "broeders" noemde. *"Ga naar Mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God".* (hoofdstuk 20 : 17) Hij heeft vele zonen tot heerlijkheid geleid, en daarvoor moest Hij in alles hun gelijk gemaakt worden. Hij schaamde Zich nu niet hen broeders te noemen; en Hij ging op weg naar Zijn en hun Vader met de blijde woorden op Zijn lippen *"Ziehier Ik en de kinderen, die God Mij gegeven heeft".* (Hebreeën 2 : 10-14) Dit is de Bijbelse leer over het Vaderschap van God. *"Een ieder, die gelooft, dat Jezus de Christus is, is uit God geboren".* (1 Johannes 5 : 1)

Het 6e hoofdstuk van Matthéüs is vol met waarschuwingen tegen slechts uitwendige godsdienst. De Koning waarschuwt de erfgenamen van het Koninkrijk voor "huichelarij" en "vormendienst". *"Ziet toe, dat gij uw gerechtigheid niet doet voor de mensen om door hen opgemerkt te worden; want dan hebt gij geen loon bij uw Vader".* (vers 1) God, Die "waarheid in het binnenste zoekt", vertelt ons overal in Zijn Woord, dat Hij een grote afkeer heeft van "onwaarachtigheid". God haat elke vorm van imitatie en geveinsdheid! Dat geldt niet alleen voor het Koninkrijk; maar ook voor de Gemeente! God ziet in het verborgene en zal het ons in het openbaar vergelden. (vers 2-4, volgens ook 1 Korinthe 4 : 5 en Hebreeën 4 : 13) Bidden en vasten mogen niet alleen uiterlijke vormen zijn, om gezien te worden door mensen, maar zij moeten geschieden "achter gesloten deuren" in "de binnenkamer", dus werkelijke gemeenschap met de Vader. (vers 5-18)

De harten van Gods kinderen en erfgenamen moeten gericht zijn op God en al hun gedachten moeten verzameld zijn bij God en niet bij mensen; in de hemel en niet op aarde; *"Want waar hun schat is, daar zal ook hun hart zijn"* (vers 19-21). God zoekt oprechtheid van hart in woord en wandel. *"Een dubbelhartig mens is ongestadig in al zijn wegen".* (Jakobus 1 : 8) Niemand kan twee heren dienen. Het is onmogelijk voor ieder mens om zich geheel over te geven aan twee meesters. Het is of God, of de mammon; het kan niet beide zijn. Het is of de hemel, of deze wereld. Vriendschap met de wereld is

vijandschap tegen God. (Jakobus 4 : 4; 1 Johannes 2 : 15) Indien zij werkelijk beseffen welk een positie zij als zodanig innemen, dan zullen zij hun harten richten op de dingen die van Boven zijn en niet op de dingen die van de aarde zijn. (vers 22-24) En als dat hun houding is, zal alle bezorgdheid verdwijnen als sneeuw voor de zon, want bezorgdheid is ongelooft en zij kunnen niet twifelen aan Hem, op Wie hun harten gericht zijn. Zij maken zich niet bezorgd over zichzelf en over hun behoefte aan voedsel en kleding; want hun hemelse Vader weet dat zij al deze dingen nodig hebben. Zij zoeken eerst het Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en al deze dingen zullen hun bovendien geschonken worden. Wat betreft de dag van morgen, het zou ongetwijfeld voor de kinderen van de levende God dwaas zijn om zich bezorgd te maken over de dag van morgen, want Hij leeft morgen even zeker als vandaag. (vers 25-34)

Dit alles is voor de erfgenamen van het Koninkrijk; maar wij, die reeds kinderen zijn, zullen eenmaal geopenbaard worden als de erfgenamen. Dit alles is dus in principe ook op ons van toepassing; en niet alleen voor de toekomst, maar ook voor het heden. Deze taal is bijna identiek aan die welke gericht is aan de Gemeente te Filippi:

*Verblijdt u in de Heere te allen tijde. Wederom zeg Ik u: verblijdt u.
Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend. De Heere is nabij.
Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en
smeking met dankzegging bekend worden bij God.
En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw
gedachten behoeden in Christus Jezus. (Filippenzen 4 : 4-7)*

Moge de Heere ons verlossen van het zondigen tegen Hem door ons over iets bezorgd te maken. Laten wij dankbaar zijn. God blijft voor ons zorgen. Goed is de Heer. En met elke morgen, keert Zijn goedheid weer.

*Schoon g'in 't verdriet nergens uitkomst ziet, groter dan de Helper is de nood
toch niet. Wat ons ontviele, Redder in nood, redt slechts onze ziele uit zonde en
dood. Johannes de Heer 7*

Het "Onze Vader"-gebed

Het zogenoemde "gebed des Heeren" wordt in dit hoofdstuk gevonden en verdient meer dan gewone aandacht. Het is foutief en misleidend het "Onze Vader" het gebed des Heeren te noemen. Het gebed, dat onze Heere Zelf gebeden heeft, vinden we in Johannes 17. Er is echter geen enkele aanwijzing dat de Heer het "Onze Vader" zelf gebeden heeft. Hij leerde het aan Zijn discipelen in verband met de komst van het Koninkrijk. Als we dit gebed een speciale naam willen geven, dan zou het kunnen zijn: het "Koninkrijksgebed", of het "Gebed van de Discipelen". Het wordt in deze vorm alleen gevonden in Matthéüs, hoewel in Lukas 11 een soortgelijk gebed aan de discipelen werd

gegeven als antwoord op hun dringend verzoek aan de Heere Jezus om hen te leren bidden gelijk ook Johannes zijn discipelen geleerd had.

Het is een beetje moeilijk om over dit gebed te discussiëren. Het heeft alom in de wereld zo'n algemeen geaccepteerde plaats in de christenheid ingenomen, dat men van oneerbiedigheid en zelfs van heiligschennis beschuldigd wordt, wanneer men tracht het op zijn rechtmatige plaats te zetten. Het gebed is volmaakt en wonderbaar, wanneer men het laat staan op de plaats waar het hoort! Maar wanneer het uit die plaats verwijderd wordt en geplaatst waar de Heere het nooit bedoeld heeft, wordt het een pijnlijke aangelegenheid voor Gods volk. Het zou onnodig moeten zijn om op te merken, dat het "Onze Vader" geen gebed voor ongelovigen is. Op zichzelf is het een goddeloze zaak, om mensen, die het Evangelie verwerpen en de Zoon van God met voeten treden, op te wekken dat gebed te bidden. Hoe kan een ongelovige tot God naderen met de woorden "Onze Vader" op zijn lippen. Hij kan in geen geval tot God komen, tenzij hij de Heere Jezus Christus heeft aangenomen en een kind van God geworden is door de nieuwe geboorte. *"Niemand komt tot de Vader dan door Mij"*.

Anderzijds kan ook een Christen niet consequent het Koninkrijksgebed gebruiken, omdat het gebaseerd is op wet en niet op genade!! Hoe kunnen wij bidden: "Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren"? Spreekt de Heere tot de leden van Zijn Gemeente, als Hij zegt: *"Indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar indien gij de mensen niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw overtredingen niet vergeven"*. (vers 14,15) Zeer zeker niet! Want Gods vergeving voor onszelf is gelukkig niet afhankelijk van onze vergeving voor anderen, maar van onze verhouding tot Christus, in Wie *"wij hebben de verlossing door Zijn bloed, de vergeving der overtredingen naar de rijkdom Zijner genade"*. (Efeze 1 : 7) Wij behoeven niet te werken voor vergeving, want wij hebben reeds vergeving ontvangen. En er wordt ons nergens geleerd om voor vergeving te bidden. Zelfs als wij in zonde vallen leert de Schrift ons niet dat wij om vergeving moeten vragen, maar om onze zonden te belijden en dan is *"Hij getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid"*. (1Johannes1 : 9)

En wij moeten niet anderen vergeven om zelf vergeving te ontvangen. Het is in wezen precies andersom! De apostel Paulus vermaant ons: *"Weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander vergevende, zoals God in Christus ons vergeven heeft"*. (Efeze 4 : 32) Het "elkander vergeven" is dus geen voorwaarde om van god vergeving te ontvangen, maar een gevolg daarvan! Zie ook in Kolossenzen 3 : 11: *"Vergeeft elkander indien de één tegen de ander een grief heeft, gelijk ook de Heere u vergeven heeft, doet ook gij also"*. Een onvergeeflijke gezindheid jegens onze broeders verstoort onze gemeenschap met God. Dan behandelt Hij ons als zonen en kastijdt Hij ons. Maar zelfs in zo'n geval wacht de Vaderlijke vergeving niet op onze vergeving van anderen. Zij wacht veeleer op onze belijdenis van zonde; en zij is altijd gebaseerd op het werk van Christus, en niet op enige werken der gerechtigheid die wij gedaan zouden hebben.

Het "Onze Vader" heeft betrekking op een toekomstige tijd en zal dan ook volop gebruikt worden. Na de komst van de Heere voor de Zijnen bij de Opname van de Gemeente (1Thessalonicenzen 4), zal er een gelovig overblijfsel van Joodse discipelen verwekt worden, die overal het "Evangelie des Koninkrijks" zullen prediken, zeggende: *"Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen"*. Dit "Evangelie des Koninkrijks" zal dan in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken voordat het einde van deze wereld (letterlijk: eeuw) zal komen, waarbij de Zoon des Mensen zal verschijnen in Zijner heerlijkheid (Matthéüs 24, 25). Het "Joodse overblijfsel" zal verschrikkelijk vervolgd worden onder de vreselijke regering van het Beest en de macht van satan. (Openbaring 13) Dan zullen zij bidden tot hun Vader in de hemelen:

"Uw naam worde geheiligd". De naam en het getal van het Beest heerst over alles en zij verlangen naar de gezegende tijd wanneer zelfs op de bellen van de paarden geschreven zal staan: *"De heiligheid des Heeren"*. (Zacharia 14) "Uw Koninkrijk kome" zullen zij roepen, want het rijk van de Boze heeft zich over de hele wereld uitgebreid!

"Uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde". Dit is hun hartewens nadat zij geproefd hebben de bitterheid van de regering van de vorst der duisternis.

"Geef ons heden ons dagelijks brood". Allen, die weigeren het merkteken van het Beest te ontvangen, worden geboycot, zodat zij niet kunnen kopen of verkopen. (Openbaring 13 : 17) Het is hun verlegenheid en Gods gelegenheid. Hij, Die Elia op wonderbare wijze voedde, zal straks ook Zijn uitverkorenen voeden, die dag en nacht tot Hem zullen roepen.

"En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren". Dit is typisch Joodse grond en dit zal de grond zijn van hun aanneming in die Dag.

"En leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de Boze". Dat zal de vreselijke "ure der verzoeking" zijn, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. (Openbaring 3 : 10) *"Geef ons niet over aan verzoeking"*, is hun bede als zij de verschrikkelijke macht van de vijand beginnen te voelen. Dit gebed was bestemd voor gelovige Joden in de periode dat het Koninkrijk "nabij" was gekomen, omdat de Koning reeds op aarde aanwezig was en in hun midden verkeerde. Straks na de Opname der Gemeente zal het inmiddels "uitgestelde" Koninkrijk opnieuw "nabij" zijn, omdat de wederkomst van de Koning voor de deur staat. Dan zal het "Onze Vader" gebed weer uitermate actueel zijn en door zeer velen intens gebeden worden, omdat het in enkele woorden de noden en de verlangens van de heiligen in die tijd weergeeft.

Opvallend is het dat de Naam van de Heere Jezus niet in het gebed voorkomt. Vlak voor Zijn kruisiging gaf onze Heiland aan Zijn discipelen enig onderricht over de wijze van bidden in die tijd, dat Hij niet meer bij hen op aarde zou zijn. Deze woorden hebben betrekking op de Gemeente en niet op het Koninkrijk, en worden daarom ook niet gevonden in Matthéüs, maar in Johannes. Hij zei in Johannes 16 : 23:

In die dag (d.w.z. na Zijn dood, opstanding en hemelvaart) zult gij Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in Mijn Naam, Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in Mijn Naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij... Te dien dage zult gij in Mijn Naam bidden, en Ik zeg u niet, dat Ik de vader voor u vragen zal, want de vader Zelf heeft u lief, omdat gij Mij lief hebt gehad en geloofd hebt, dat Ik van God ben uitgegaan.

Dit is de grote waarheid voor de Gemeente van God: *"Als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in Mijn Naam"*. Zonder Hem kunnen wij niets doen, maar in Hem zijn alle dingen mogelijk. In ons, dat is in ons vlees, woont geen goed, maar in Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk, en wij hebben de volheid verkregen in Hem, Die het Hoofd is van alle overheid en macht. (Kolossenzen 2 : 9, 10)

Zijn naam is de Naam die boven alle naam is, en God heeft besloten en verklaard, dat in de Naam van Jezus alle knie zich zal buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zal belijden: Jezus Christus is Heere, tot eer van God, de Vader. (Filippenzen 2 : 9-11) Dit is voor de Gemeente van de levende God het overwinningsteken - de Naam van Jezus - *"De Naam des Heeren is een sterke toren: de rechtvaardige snelt daarheen en is onaantastbaar"*. (Spreuken 18 : 11)

In het geven van Zijn Naam aan u heeft Hij u alle dingen gegeven. Hij heeft Zichzelf aan u gegeven en u bent van Hem en Hij is van God. Nederlaag is voor u onmogelijk, want u hebt geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. De poorten der hel zullen u niet overweldigen, want zij beven voor de Naam van Jezus! Laten wij daarom God danken en goede moed houden. Laten wij niet moede worden goed te doen: want, wanneer het eenmaal tijd is zullen wij oogsten. Laten wij standvastig zijn, onbeweeglijk, altijd overvloedig in het werk des Heeren, wetende, dat onze arbeid niet ijdel is in de Heere, *"En al wat gij doet, met woord of werk, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, God de Vader dankende door Hem"*. (Kolossenzen 3 : 17)

De principes van het Koninkrijk (deel 3) - Matthéüs 7

Principe en wet

In het laatste hoofdstuk van de Bergrede zet de gezalfde Koning de principes van Zijn Koninkrijk uiteen. Wij moeten daarbij steeds bedenken dat Hij deze woorden sprak tot Zijn discipelen, als gelovige Joden. Zij vertegenwoordigen primair het volk van Israël en als zodanig laten zij zien in welke relatie dat volk zal staan tot het hemelse Koninkrijk, wanneer dat op aarde zal worden opgericht. En toch moeten wij niet vergeten dat de woorden van de Koning gericht waren tot de discipelen als de erfgenamen van het Koninkrijk der hemelen. Hoewel deze leringen niet bestemd zijn voor het besturen van de Gemeente als zodanig, zijn zij toch geschreven tot vermaning en tot onderwijzing in de dingen betreffende het toekomstige Koninkrijk. En wij vinden daarin vele belangrijke morele principes, die altijd van kracht zijn. Er is een groot verschil tussen een morele wet en een moreel principe, waarop zulk een wet gebaseerd is. Toen God bijvoorbeeld donderde vanaf de Sinaï en tot Israël zeide: "Gij zult niet doden", vaardigde Hij een wet uit tegen moord. De basis van deze wet is het eeuwig geldende morele principe, dat moord een misdaad is. Nu heeft God nooit tot de Gemeente gezegd: "Gij zult niet doden". Hij heeft de Gemeente trouwens onder geen enkele wet gesteld.

En toch blijft het morele principe, dat moord een misdaad is, altijd waar en heeft God niet nagelaten dit principe aan de Gemeente te geven, hoewel Hij haar niet de wet gegeven heeft.

Oordelen

De openingswoorden van dit 7e hoofdstuk van Matthéüs worden dikwijls geheel verkeerd toegepast in verband met het besturen en regeren van de Gemeente Gods. Het gebod van de Koning: "*Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld worde*" (vers 1) wordt dikwijls aangevoerd als een argument tegen elke uitoefening van tucht in de Gemeente. Nu heeft de Gemeente van haar Heere en Zijn apostelen de meest duidelijke richtlijnen ontvangen in zaken van "tucht" en "oordeel". In het Evangelie van Matthéüs gaf onze Heere aan de Koninkrijksgemeente instructies hoe te handelen in deze en dergelijke gevallen, namelijk in hoofdstuk 18 : 15-20. Deze richtlijnen kunnen onmogelijk gehouden worden zonder een oordeel te vellen, in de eerste plaats door de persoon in het constateren dat zijn broeder tegen hem gezondigd heeft, en vervolgens door de Gemeente in het bepalen of de benadeelde broeder juist geoordeeld heeft. Verder hebben wij het bijzondere geval van een lid van de Korinthische gemeente, die in openbare en flagrante zonde leefde. De Heilige Geest schreef door de apostel Paulus een zeer ernstige brief, waarin hij de Gemeente nadrukkelijk beval om de man te oordelen en hem buiten hun gemeenschap te sluiten. (1 Korinthe 5 : 9-13) "*Doet de boze uit uw midden weg*".

In het volgende hoofdstuk verwijt de apostel de gelovigen dat zij recht zochten bij de onrechtvaardigen, en verklaart hij dat onderlinge geschillen gebracht moeten worden voor de Gemeente en niet voor aardse gerechtshoven. *"Durft iemand",* vraagt hij, *"van ulieden, die een zaak heeft tegen een ander, te recht gaan voor de onrechtvaardigen, en niet voor de heiligen? Weet gij niet, dat de heiligen de wereld oordelen zullen? En indien door u de wereld geoordeeld wordt, zijt gij onwaardig de minste gerechtszaken? Weet gij niet, dat wij de engelen oordelen Zullen? Hoeveel te meer de zaken, die dit leven aangaan? Zo gij dan rechtszaken hebt, die dit leven aangaan, zet die daarover, die in de Gemeente minst geacht zijn. Ik zeg u dit tot schaamte. Is er dan alzo onder u geen, die wijs is, ook niet één, die zou kunnen oordelen tussen zijn broeders? Maar de ene broeder gaat met den andere broeder te recht, en dat voor ongelovigen. Zo is er dan nu ganselijk gebrek onder u, dat gij met elkander rechtszaken hebt. Waarom lijdt gij niet liever ongelijk? Waarom lijdt gij niet liever schade?"* (1 Korinthe 6:1-7)

Een nauwkeurig onderzoek van het gebod des Konings, *"Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt"*, en dan vooral gelezen in zijn verband, maakt de betekenis van deze woorden zonder meer duidelijk. Hij bedoelde niet dat zijn discipelen elke vorm van oordeel zouden verwerpen; maar veeleer, dat zij niet anderen zouden oordelen in zaken, waarin wij zelf niet door anderen geoordeeld willen worden. Wij mogen en wij moeten oordelen, wat openlijk en openbaar kwaad is en ons daarvan distantiëren. Wij mogen en wij moeten beoefenen de gave der onderscheiding, die God ons gegeven heeft, wat betreft uiterlijke daden; maar dan mogen wij niet verder gaan, want wij kunnen niets weten omtrent de innerlijke motieven. Aan dezelfde Korinthische gemeente, die hij gebod het kwaad te oordelen en de boze uit het midden weg te doen, schreef Paulus in 1 Korinthe 4 : 5, zeggende:

Zo dan oordeelt niets voor den tijd, totdat de Heere zal gekomen zijn, Welke ook in het licht zal brengen, hetgeen in de duisternis verborgen is, en openbaren de raadslagen der harten; en als dan zal een ieder lof hebben van God.

Hier gaat het over dingen die verborgen zijn in duisternis en over de raadslagen der harten. In zulke gevallen wordt het ons verboden om te oordelen; want wij kunnen niets weten van de innerlijke motieven van welk mens dan ook. God alleen ziet het hart aan en de mens ziet aan wat voor ogen is. (1 Samuël 16 : 7) Wij worden echter wel vermaand, om onszelf te oordelen: want wij kennen onze harten goed genoeg om te weten dat menige uiterlijke daad, die in de ogen van onze broeders erg geestelijk lijkt, in wezen zelfzuchtig en zondig is. Wanneer wij eerlijk genoeg zijn voor onszelf om onszelf te oordelen, dan is dat een gezonde oefening. Maar vaak excuseren wij onszelf en weigeren wij onszelf eerlijk te oordelen. En dan is God genoodzaakt om Zich met ons te bemoeien. Want er staat geschreven: *"Want indien wij onszelven oordeelden, zo zouden wij niet geoordeeld worden. Maar als wij geoordeeld worden, zo worden wij van den Heere getuchtigd, opdat wij met de wereld niet zouden veroordeeld worden"*. (1 Korinthe 11 : 31, 32)

Dit oordelen van onszelf zal de balken uit onze ogen wegdoen en ons helpen de splinters te verwijderen uit de ogen van onze broeders. Want de erfgenaam van het Koninkrijk wordt niet vermaand, noch hier, noch elders, zijn broeders toe te staan om voort te gaan in zonde en dwaalleer zonder hem daarvan te verlossen. Om hen op deze wijze te kunnen dienen, is het noodzakelijk dat hij een eenvoudig oog heeft. Daarom vermaant de apostel de Christelijke gemeente in Galaten 6 : 1, 2:

Broeders, indien ook een mens vervallen ware door enige misdaad, gij, die geestelijk zijt, brengt den zodanige te recht met den geest der zachtmoedigheid; ziende op uzelf, opdat ook gij niet verzocht wordt. Draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van Christus.

Dat het eenvoudig oog nodig is voor de kinderen van het Koninkrijk blijkt uit het eerste vers. Zij moeten in staat zijn om het onderscheid te zien tussen waarheid en leugen. Alleen dan zullen zij er voor bewaard blijven het heilige aan de honden te geven en hun paarden voor de zwijnen te werpen. Indien zij zichzelf voor dit werk onbekwaam voelen, laten zij dan God om wijsheid vragen, Die *"aan allen geeft, eenvoudig weg en zonder verwijt"*. (Jakobus 1 : 5) *Want ieder, die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opengedaan worden.* (Matthéüs 7 : 7) God is hun Vader en daarom verheugt Hij Zich er in, het goede te geven aan hen, die Hem daarom bidden. Hij verlangt alleen van Zijn kinderen dat zij in het beheer van het Koninkrijk aan anderen zullen doen al wat zij zouden willen dat anderen aan hen zullen doen; want dit is de Wet en de Profeten. (Matthéüs 7 : 12)

De twee wegen

Er is slechts één weg, die naar het Koninkrijk leidt. De poort is nauw. Jezus zei: *"Ik ben de Waarheid"*. En de weg leidt tot het leven, want Hij is ons leven; ja, Hij, Die zei: *"Ik ben het Leven"*. Er zijn twee poorten en twee wegen, maar zij staan in tegenovergestelde richtingen en leiden naar twee bestemmingen. *"Ga in door de enge poort; want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door dezelve ingaan; want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die denzelven vinden"*. (vers 13,14) Dit is een actueel woord in onze dagen, waarin ruimhartigheid beschouwd wordt als Christelijkheid en breeddenkendheid als broederlijkheid. Moge de Heere ons helpen bereidwillig te zijn om onze plaats bij Hem in te nemen, zelfs als mensen ons "nauwhartig" en "enggeestig" vinden. Het is een groot voorrecht als wij met Hem "buiten de legerplaats" staan en "Zijn smaadheid dragen". (Hebreeën 13 : 13)

Valse profeten

"Wacht u voor de valse profeten". (vers 15) *Van buiten zijn zij schapen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven!* Hoe kunnen de discipelen hen herkennen? Had de Heer hen

niet pas vermaand, om niet te oordelen als het gaat om de innerlijke dingen? Zij moeten hen herkennen aan de vruchten en dat zijn wel uiterlijke dingen. De valse profeet moet worden geoordeeld door zijn profetieën. De valse leraar moet worden getoetst door zijn leringen. *"Zo zij niet spreken naar het Woord, is er geen Licht (dageraad SV) in hen"*. (Jesaja 8 : 20) Men behoeft niet de wortels te bestuderen om vast te kunnen stellen of we met een wijnstok of met een doornstruik te doen hebben. Vijgen groeien niet aan een distel, noch distels aan een vijgenboom. De slechte boom zal uiteindelijk uitgehouwen en vernietigd worden. En hoewel de vrucht van de Geest geïmiteerd kan worden, zal elke vorm van namaak en imitatie herkend worden door degenen die door de Geest van God geleid worden en dus zonen van God zijn. *"Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen"*. (vers 20)

Het is mogelijk voor mensen, om in de Naam des Heeren te profeteren en zelfs boze geesten uit te werpen en vele wonderlijke dingen te doen, zonder dat Zij Hem persoonlijk kennen en liefhebben. *"Ik heb u nooit gekend"* is het woord, dat zij uit Zijn mond zullen horen, *"Gaat weg van Mij, gij werkers der ongerechtigheid"*. (vers 23)

Horen en doen

In het laatste deel van de Bergrede openbaart de Heere Jezus het grote principe van leven en groei in het Koninkrijk der hemelen. Er is geen leven zonder het horen en het doen van het Woord en de wil van God. Er is geen groei mogelijk zonder daadwerkelijke gehoorzaamheid. Alles hangt af van het fundament. Indien wij bouwen op de Rots zijn wij veilig. De Heere Jezus zelf is de eeuwige en onwankelbare Rots, waarop de Zijnen hun huis bouwen. *"Niemand kan een ander fundament leggen dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus"*. (1 Korinthe 3 : 11)

De grote leraar

Ongetwijfeld heeft nooit iemand gesproken als deze mens. *"En het geschiedde, toen Jezus deze woorden geëindigd had, dat de scharen versteld stonden over Zijn leer, want Hij leerde hen als gezaghebbende en niet als hun Schriftgeleerden"*. (vers 29) Hij is de grote Leraar aan Wiens voeten elke andere leraar zich telkens weer zou moeten zetten! Genade is uitgestort over Zijn lippen en wanneer Hij spreekt, hebben Zijn woorden de kracht Gods in zich. Welk een dag zal het zijn, wanneer Hij zal wederkomen. Verlangen onze hunkerende harten niet naar het geluid van Zijn stem, wanneer Hij Zelf uit de hemel zal nederdalen met een geroep, met de stem des aartsengels en met de bazuin Gods om al Zijn levende en ontslapen heiligen tot Zich te trekken, opdat zij voor eeuwig bij Hem zullen zijn. Ja, wij dienen de levende God en verwachten Zijn Zoon uit de hemelen.

Hij staat voor de deur en kan elk ogenblik de drempel overschrijden en komen voor Zijn Gemeente! Amen, kom Heere Jezus! En dan, later, zal Hij terugkeren op de aarde, (met Zijn heiligen) om te heersen op de berg Sion. Het is Zijn eigen Woord. Hij roept nu Zijn

Gemeente uit en vergadert een volk voor Zijn Naam. En hiermee stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat in Handelingen 15 : 16-18:

Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen den tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelfden weder oprichten. Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeropen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend.

Het huis van David ligt thans in puin en Zijn kroon wordt door niemand op de aarde gedragen. Vijfentwintig eeuwen geleden zei God over deze kroon: *"Neem weg die tulband! Zet af die kroon! Zo zal het niet blijven. Ik zal Verhogen dien, die nederig is en vernederen dien, die hoog is. Een puinhoop, een puinhoop, een puinhoop zal Ik ze maken. Maar ook zo zal het niet blijven, totdat Hij komt, Die er recht op heeft en aan Wie Ik het geven zal".* (Ezechiël 21 : 26, 27) Welk een gezegende hoop is ons deel! De Gemeente van God ziet uit naar de Morgenster, naar haar Heere en haar Hoofd, Die elk moment de hemel kan doen scheuren met Zijn triomfkreet: *"Kom hier op!"* (Openbaring 4 : 1)

En Hij is ook de Hoop van Israël. Sprekend over die dag, verzekerde de Heere aan de Joodse profeet, zeggende: *"En Uw volk zullen allen te samen rechtvaardigen zijn, zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten; zij zullen zijn een spruit Mijner plantingen, een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde. De kleinste zal tot duizend worden, en de minste tot een machtig volk; Ik, de Heere, zal zulks te zijner tijd snellijk doen komen".* (Jesaja 60 : 21, 22)

Hij is ook de hoop van de volkerenwereld, de heidenenwereld, die nu zit in duisternis en schaduw des doods; want in deze komende Dag zal Jacob wortel schieten; Israël bloeien en uitspruiten, Dan zal de Heere Jezus Christus Koning worden over de gehele aarde; de vervulling van Psalm 72.

Psalm 72

O God, geef de koning Uw recht en uw gerechtigheid aan de zoon van de koning.

Dan zal hij over Uw volk rechtspreken met gerechtigheid en over Uw ellendigen met recht.

De bergen zullen voor het volk vrede dragen en de heuvels, met gerechtigheid.

Hij zal de ellendigen van het volk recht doen, Hij zal de kinderen van de arme verlossen en de onderdrukker verbrijzelen.

Zij zullen U vrezen, zolang de zon en de maan er zijn, van generatie op generatie.

Hij zal neerdalen als regen op het gemaaide veld, als regendruppels die de aarde bevochtigen.

In Zijn dagen zal de rechtvaardige tot bloei komen; er zal grote vrede zijn, tot de maan er niet meer is.

Hij zal heersen van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot de einden der aarde.

De woestijnbewoners zullen voor Hem nederbukken, Zijn vijanden zullen het stof oplikken.

De koningen van Tarsis en de kustlanden zullen schatting brengen; de koningen van Sheba en Seba zullen schatten aanvoeren.

Ja, alle koningen zullen zich voor Hem neerbuigen, alle heidenvolken zullen Hem dienen.

Want Hij zal de arme redden die om hulp roept, en de ellendige, en wie geen helper heeft.

Hij zal de geringe en arme sparen en de ziel van de armen verlossen.

Hij zal hun ziel van list en geweld bevrijden, hun bloed is kostbaar in Zijn ogen.

Hij zal leven! Men zal Hem van het goud van Sheba geven, men zal voortdurend voor Hem bidden, de hele dag zal men Hem zegenen.

Is er een handvol koren op het land, op de top van de bergen, de vrucht daarvan zal ruisen als de Libanon; de stedelingen zullen bloeien als het gewas op de aarde.

Zijn Naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn Naam van kind tot kind voortgeplant. Zij zullen in Hem gezegend worden; alle heidenvolken zullen Hem gelukkig prijzen.

Geloofd zij de HEERE God, de God van Israël; Hij doet wonderen, Hij alleen.

Geloofd zij voor eeuwig Zijn heerlijke naam; laat heel de aarde met Zijn heerlijkheid vervuld worden.

Amen, ja, amen.

Hier eindigen de gebeden van David, de zoon van Isai. (HSV)

Zijn Koninkrijk wordt op de aarde openbaar. En het zal zijn zoals de profeten lang geleden hebben voorgezegd:

De aarde zal vol worden van de kennis des HEEREN heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken.

(Habakuk 2 : 14; zie ook Jesaja 11 : 9)